

C/2023/142

16.10.2023

**Sag anlagt den 17. juli 2023 — ABN AMRO Bank og ABN AMRO Hypotheken Groep mod
Afviklingsinstansen**

(Sag T-428/23)

(C/2023/142)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøgere: ABN AMRO Bank NV (Amsterdam, Nederlandene) og ABN AMRO Hypotheken Groep BV (Amersfoort, Nederlandene) (ved advokaterne R. Raas og T. Barkhuysen)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (Afviklingsinstansen)

Sagsøgernes påstande

- Afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 2. maj 2023 (SRB/ES/2023/23), herunder bilagene hertil, annulleres delvist i det omfang, der deri er foretaget en urigtig og uberettiget fastsættelse af de bidrag, som ABN AMRO Hypotheken Groep (herefter »AAHG«) skal betale for 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022 og/eller 2023, ved at inddrage den korrektionspost, der er nævnt i AAHG's balance, i forbindelse med beregningen af bidragene og navnlig i AAHG's »passiver i alt«.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale ABN AMRO's sagsomkostninger eller, subsidiært, en passende del af disse sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om, at AAHG's bidrag til Afviklingsinstansen for 2016-2023 i den anfægtede afgørelse blev fastsat i strid med forordning (EU) nr. 806/2014 og delegeret forordning (EU) 2015/63, idet der på urigtig og uberettiget vis blev inddraget en bogholderimæssig korrektionspost i beregningsgrundlaget, og idet denne korrektionspost ikke blev udeladt fra beregningen af bidraget til Afviklingsinstansen som et koncerninternt passiv i henhold til artikel 5, stk. 1, i delegeret forordning 2015/63. ABN AMRO er naturligvis indstillet på at opfylde sin pligt til at bidrage til Afviklingsinstansen, men ønsker dog ikke at betale to gange for den i det væsentlige samme forpligtelse. Afviklingsinstansen har i denne forbindelse
 - ikke i tilstrækkeligt omfang taget de specielle omstændigheder, som var en følge af den måde, hvorpå ABN AMRO havde tilrettelagt deres securitiseringstransaktioner, i betragtning
 - fortolket artikel 70 i forordning nr. 806/2014 i strid med forordningens ordlyd, formål og kontekst, idet den ikke kun har inddraget AAHG's reelle forpligtelser i beregningsgrundlaget
 - anvendt definitionen af »passiver i alt« i artikel 3, nr. 11), i delegeret forordning 2015/63 på en urigtig og uberettiget vis til at fastsætte den faste del af bidraget til Afviklingsinstansen, selv om definitionen alene finder anvendelse på risikojusterede bidrag
 - anvendt forordning nr. 806/2014 og delegeret forordning 2015/63 i strid med deres formål, hvorved der er blevet tale om en urimelig og ubegrundet dobbeltbetaling.
2. Andet anbringende om, at den anfægtede afgørelse har som konsekvens, at der sker en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, af princippet om berettiget forventning og af retten til god forvaltning (jf. artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder), hvilket også skal ansues i lyset af ejendomsretten (jf. chartrets artikel 17).
 - For så vidt angår AAHG har Afviklingsinstansen i strid med lovgivningen de facto tilbagekaldt de tidligere formelt fastsatte bidragsafgørelser for 2016-2022.
 - Afviklingsinstansen har — også for så vidt angår 2023 — afvejet fra en mangeårig fast praksis, hvad angår både fastsættelsen af AAHG's bidrag og de forventninger, som Afviklingsinstansen og De Nederlandsche Bank N.V. (herefter »DNB«) gennem mange år har skabt hos ABN AMRO, og som fremgår af korrespondancen med Afviklingsinstansen og DNB og af de formelle bidragsafgørelser for 2016-2022.

- ABN AMRO har handlet i overensstemmelse med de skabte forventninger. ABN AMRO er derved blevet frataget muligheden for at medtage securitiseringstransaktionerne på en anden måde i selskabets balance, at afslutte dem eller at afskrive dem, hvorved korrektionsposten og dermed den urimelige dobbeltpostering ikke ville have fremgået af AAHG's balance.
3. Tredje anbringende om, at den anfægtede afgørelse fra Afviklingsinstansen også i sig selv tilsidesætter proportionalitetsprincippet (jf. artikel 5, stk. 4, TEUF og chartrets artikel 52, stk. 1), som også sikres af retten til god forvaltning (jf. chartrets artikel 41) og af ejendomsretten (jf. chartrets artikel 17).
- ABN AMRO har gennem AAHG betalt et alt for højt bidrag til Afviklingsinstansen.
 - Den anfægtede afgørelses negative konsekvenser for ABN AMRO er uforholdsmæssige i forhold til det af Afviklingsinstansen forfulgte formål.
-